

И без да прехвъркате през стената на градината, можете да сдобиеите достатъчно **опитност**."

"Опитност! Какво е това опитност?" попитали Бржмка и Зжмка в един глас.

"О! Опитността е стар учител. От нея можете да научите в няколко дни това, което от мене бихте го научили за няколко седмици. Сбогом!"

Като казала това, старата пчела се изгубила в кошера.

"Това е чудесно!" извикала Бржмка. "Аз не можех и да си помисля дори, че хвъркането било толкова хубаво!"

"Да, имаш право," отговорила Зжмка, "само че аз бих желала веднага да донеса малко мед."

"Разбира се," отвърнала Бржмка, "аз искам да отлетя много далеч, за да тжрся".

"Иска ми се колкото може по-скоро да напжлня цялата килийка," казала Зжмка.

"Да, това ще бжде превжзходно! И как чудесно ще бжде, да забиваш хоботчето си вжв всяко цветче и тжрсиш мед!"

"Знаеш ли що," казала Бржмка, като протегнала хоботчето си, "аз бих могла твжрде много мед да изсмуча. Сжщо и ти, нали?"

"Да, да," извикала Зжмка, "аз копнея по-скоро да се заловя на работа. Хайде!"

Двете пчелици хвржкнали и кацнали на една цветна леха.

Зжмка прекарала цял ден в пжтуване между цветната леха и кошера, додето пжк Бржмка тжрсела повече разнообразие при работата си и трудолюбиво сжбирала мед. Всеки пжт, щом се вржщала в кошера, минавала не далече от една детелинова ливада. Тя имала много хубав изглед. Вятжра навявал от нея приятна миризма. Макар и да не забравяла сжвета на старата пчела: да не излиза извжн градината, Бржмка не могла да се стжрпи.

Тя полетяла високо вжв вжздуха, прехвъркнала през оградата на градината и хайде в широкия Божи свят! Тя дошла в детелиновата ливада. И как се радвала на миризливите цветя! Тя била очудена, като видяла тук толкова много пчели на работа. Имало диви,